

Inicio Notícies Contactar buscar...

3x4 info

ESCOLA D'ESTUDIS ECONÒMICSEUROREGIÓ DEL'ARC MEDITERRANI

Inicio ▶ Deportes / Esports

Menú principal

- Inicio
- Notícies
- Cultura
- Futbol Base
- Deportes / Esports
- Buscar
- Fotos
- Videos
- Què fem?
- Guia Comerç

Deportes / Esports

El Construccions Malloms debuta amb baixes a la pista del CB Port de Sagunt

martes, 26 de septiembre de 2006

El Construccions Malloms, equip sènior del Club Bàsquet Benicarló, debutarà aquest dissabte (19.30 hores) a Primera Autònoma a la pista del CB Port de Sagunt. Ho farà amb molts problemes de lesions. El pivot Carlos Miravet es recupera d'un esquinç doble al turmell, mentre que el seu company Enrique Cherta està en tractament per una fascitis plantar. La participació de tots dos és dubtosa per al partit. El portador Edu Centelles és baixa segura per un problema de genoll.

...ar més...

...n medio de...
Castelló M...

comparteix cotxe
www.ajuntamentdebenicarlo.org

3x4 info
www.3x4.info

A 3x4.info tenim tota la informació del dia

pintura i obra gràfica

Evelyn Roca Schöpe

Parador de Turisme de Benicarló

Número 578 - 23 març 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu
de Benicarló

Els ciutadans reclamen un Benicarló millor

El Ministeri de Medi ambient invertirà 16,5 milions d'euros per a solucionar els problemes de inundabilidad de la Rambla d'Alcalà

Un bàsquet de David Martínez li dona la victòria al Construccions Malloms

Els ciutadans reclamen un Benicarló millor davant la desgana política cap a la Participació Ciutadana

Les comissions deixen palès el dèficit que s'arrossega de serveis a la nostra població. Alguns dels integrants confien ara en que la classe política assumisca la veu del poble

text REDACCIÓ

Les conclusions que van tenir lloc a les jornades de participació ciutadana i els diferents consells que es van formar en les jornades, i que actualment estan treballant en assumptes d'interès local, assenyalen prioritats en múltiples àrees de la població. No deixen punt sobre la i. Tot i que destaquen aspectes positius de la localitat assenyalen, amb encert, nombrosos punts foscos de la població i també de la gestió política.

A les jornades celebrades al mes de novembre van participar gairebé 100 persones. Després de l'aprovació de la Carta d'Aalborg, l'Agenda 21, el Fòrum de Participació i unes Meses, l'Ordenança de Participació Ciutadana i les Jornades "Construïm Benicarló" que han anat reunint-se més o menys

periòdicament cada dues setmanes, els benicarlandos i benicarlandes que acudeixen a les reunions ha anat disminuint alarmantment.

Entre les causes d'aquest descens pot trobar-se la dificultat de compromís o cansament dels ciutadans amb les comissions a les que pertany, però també hi pot haver una component atribuïble a l'administració impulsora, en aquest cas l'Ajuntament. De l'impuls espectacular de la participació ciutadana a través de campanyes publicitàries de l'Agenda 21, o Construïm Benicarló, s'ha passat a la discreció, la ralentització i la desgana, segons expliquen alguns participants

Els consells estan formats per ciutadans amb interès en la matèria i que estan totalment oberts a la incorporació de tota aquella persona que vulga. Es pot rebre més informació sobre

els processos participatius a Benicarló trucant al telèfon gratuït 800 40 40 40. L'Ajuntament els ha posat a la disposició dels grups uns baixos del carrer Crist de la Mar de propietat municipal. La línia encetada ha experimentat daltabaixos, canvis de nom i òrgans participatius.

El balanç és que, a dia d'avui, res se sap del Reglament de Participació, ni de les esmenes que les entitats i ciutadans van presentar, ni de la representació participativa en els pressupostos. Altres Ajuntaments, com el de Vinaròs, han optat per figures com la del regidor de Participació ciutadana que recull mocions i propostes que es duen al Ple per al seu debat, sense tuteles ni excessos de reunions.

Segons sembla l'Ajuntament ha « abandonat » la Participació. Ha deixat de publicitar les reunions i els integrants no saben ni la periodicitat de les reunions ni

Sopar al Cortijo

text REDACCIÓ

El Club de Construccions Malloms i el CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A van anar de sopar al restaurant El Cortijo el passat divendres 16 per a celebrar els bons resultats de la temporada, que és a prop de finalitzar. Juanjo Ferreres i Juanjo Peñalva van acompanyar els equips que entrenen Manolo Llorach i Salvador Signes. Després del sopar, els jugadors van anar pels diferents casals de poble per a viure amb intensitat les Falles.

Un faller en la capital del Regne

text REDACCIÓ

El nadador del Club Natació Benicarló, Miguel Piñana del Pino, va competir el passat cap de setmana 16-17-18 de Març a Madrid en el Campionat d'Espanya Júnior d'Hivern, anys 89 i 90, en la piscina de les instal·lacions M-86 de Madrid. Miguel, que tenia assegurada la seua presència en el campionat amb dos mínimes nacionals, es va comparar en l'aigua amb els millors nadadors del moment. L'entrenadora Lucía Vicente ressaltava que els resultats han estat acords a una competició de gran nivell, on el 16é lloc en els 50 m. esquena amb un temps de 29.85 del divendres i el 21é lloc en els 200 m. esquena amb un temps de 2:15.45, del diumenge, estaven en relació a les expectatives del nostre equip. L'actual campió d'Espanya Ignacio Martínez va tancar el crono en els 50 m. esquena amb 26.91 i David Alcolado es va fer amb el mateix títol en els 100 m. esquena amb un crono de 57.10. De moment disfrutarem d'esta línia esportiva ascendent que segur, ens continuarà sorprenent fins a finalitzar esta temporada. Enhorabona.

laVeu
de Benicarló
laveubenicarloterra.es

PARTIT DE LA MÀXIMA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Es veu que l'amo d'aquesta publicació no s'ha assabentat que la setmana passada no va haver competicions oficials en l'àmbit valencià. Però tot i el contundent argument, no ha tingut pietat i ha dit que això només és una excusa de mal pagador, que espavile i que dimecres sense falta vol alguna cosa sobre el partit, que ja està bé de prendre-li el pèl. Clar, davant aquest argument tan contundent, només em quedava l'alternativa única, com sempre, que no és altra que posar-me davant del teclat i començar a pulsar tecles fins que la màquina em diga que ja n'hi ha prou. No cal dir que no he pogut gaudir del gran ambient faller pensant què escriuria.

Aquest any no he sentit el soroll dels coets que tiren per ahí els xiquets, i que moltes vegades he pensat que alguns d'ells els haurien de fer esclatar a la zona escrotal dels seus progenitors o d'aquells que els donen diners perquè siguin dilapidats en sorolls material pirotècnic. Però què hem de fer. Si l'amo em diu que escriga, jo a escriure i prou. Per això li vull fer notar, estimat lector, que gràcies a la decisió de la nostra federació, el partit amb els nostres veïns septentrionals no coincidirà amb les falles com ja havia passat en altres anys. Se suposa que haurien acudit totes les comissions falleres carregades de coets i traques per tal d'animar l'equip del seu poble. L'ambient hauria estat sensacional, amb els fallers amb les seues bruses i els seus mocadors fent allò que s'anomena "la ola fallera" i les falleres majors, vestides per a l'ocasió, fent la sacada de honor enmig d'una estruendosa traca florejada. El president de la junta

local, amb el seu impecable vestit faller, hauria presidit el partit des de la llotja ornada per a l'ocasió amb una valenciana blavera al costat del nostre alcalde, faller de pro, que no perd l'ocasió de posar-se bruses i penjolls reglamentaris. Els gols dels nostres s'haurien celebrat amb traques i coets, i la victòria amb una minimasclatà creada per a

l'ocasió pel nostre pirotècnic favorit. Al final del partit totes les autoritats falleres haurien sortit al mig del camp a saludar i pegar-li foc a un parell de pilotes com a mostra d'agermanament institucional entre el món faller i el món futbolístic local. Total, que tantes coses que s'haurien pogut fer s'han quedat en un no-res i la gran festa futbolísticofallera s'ha quedat en això, en no res.

Ara aquesta setmana ja se'ns haurà passat tot i el benicarlando estarà immers en el novenari i preparant amb gran fervor la setmana de l'accent religiós. Amb tot això vull dir que tot i jugar contra nostre gran rival l'únic derbi comarcal que existeix, al camp serem quatre gats, com sempre.

Potser algú em preguntarà els motius que han dut els nostres federatius a declarar una setmana

de descans tenint en compte que d'ací un parell de setmanes hi ha el parèntesi del diumenge de Pasqua. La veritat és que no ho entén ningú, i només és relativament explicable des d'un punt de vista bàsicament festiu i centralista. Hipotètic argument contundent: falles a València i la Madalena a Castelló, per tant, si als llocs de decisió és festa, tots a fer festa. I prou. Em sembla que l'explicació que he donat es deu ajustar amb una certa exactitud a la realitat dels fets, encara que qualsevol semblança amb la realitat podria semblar que no és cap coincidència, més aviat tot el contrari. Però està bé això de no fixar partits quan són les festes, i em sembla que a alguns els ha anat molt bé aquest descans perquè possiblement més d'un hauria arribat al partit amb un temps de vigília superior a les trenta hores i amb més exercici de l'habitual.

En fi, què hem de fer. Mentre escric aquestes ratlles sento els coets de la nostra cremà particular de les falles, que es caracteritza perquè cadascuna la fan a una hora diferent i així tothom pot prendre consciència de la facilitat i rapidesa amb què desapareixen de la nostra vista vint o trenta mil euros gràcies al foc purificador i poc solidari.

Pel que fa al nostre CDB, el proper diumenge a partir de les quatre i mitja de la tarde ens juguem part de les possibilitats de salvació perquè ens enfrontem amb un rival directe que no ens ho posarà fàcil perquè també sap el que es juga. Si els nostres s'emporten els tres punts en tindrem tots dos els mateixos. Després jugarà el juvenil. Per cert, m'he assabentat que el CDB està buscant (si no l'ha trobat ja) un defensa central de qualitat contrastada. Ja els ho contaré la setmana que ve.

“En pocs mesos les propostes per fer un Benicarló millor, les reunions i els diners invertits podrien quedar en no res”

ve de la p gina anterior

la possibilitat d'incorporar-se als grups o comissions de treball. Aquest fet preocupa als ciutadans que aporten les seues idees, reflexions i propostes. Creuen que la seua feina pot acabar sent intranscendent davant la falta de concreció de les institucions.

L'Ajuntament ha invertit molts diners en empreses i publicitat. La idea de la participació promoguda pel Bloc havia agradat a molta gent però sembla que la idea, a priori bona, no ha tingut l'aplicació i resultats esperats pels veïns. L'impuls inicial s'hauria d'haver mantingut i haver-li donat el suport necessari. La difusió de les propostes a través d'una web o l'intercanvi d'idees amb tècnics municipals són algunes de les

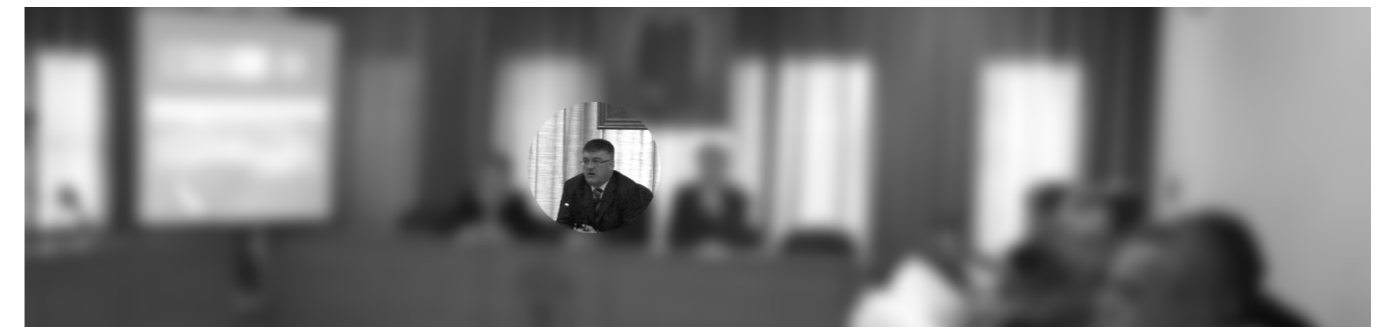
solucions possibles que es plantegen. Alguns, decebuts, lamenten que una bona idea com la de la Participació Ciutadana puga acabar desapareixent. Un o dos consells ja han desaparegut. En pocs mesos les propostes per fer un Benicarló millor, les reunions i els diners invertits podrien quedar en no res.

Algunes de les propostes dels diferents consells

Els consells han assenyalat problemàtiques com la manca de places d'aparcament, de vivendes

per a col·lectius desfavorits, carril bici, falta d'ambulàncies, guarderies públiques, equipaments d'oci i per a joves, zones verdes i neteja. Altres propostes assenyalen a les olors, els sorolls de penyes i falles, la necessitat de polítiques d'integració cap als nouvinguts, la falta d'una depuradora, de transport públic o més policia als carrers, entre els centenars de desinteressades propostes per a millorar Benicarló.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

URBANISME: ESPECULACIÓ, CORRUPCIÓ I GOLF (2)

La normativa urbanística estatal, hereva de la llei franquista de 1956, ha afavorit l'increment brutal dels preus del sòl, les accions especulatives i la corrupció política. La classificació urbanística d'un sòl determina el seu valor i qualsevol sospita d'una futura requalificació fa que pugi el seu valor de mercat. La propietat es beneficia en un 90% de la plusvàlua urbanística sense aportar res de valor al terreny. La iniciativa urbanitzadora pot ser de l'administració pública o dels propietaris; a una dotzena d'autonomies, especialment a la valenciana, la promoció privada no propietària del sòl també pot urbanitzar, pot actuar com agent urbanitzador.

L'actual govern socialista s'enfronta a aquesta problemàtica amb diverses mesures com la creació d'una fiscalia específica contra la corrupció urbanística i un projecte de nova llei del sòl. Si, com molts experts opinen, l'atípic normativa urbanística estatal ha afavorit la inflació del valor del sòl, l'especulació i la corrupció, un canvi legal és imprescindible.

Al preàmbul del projecte de llei del sòl, s'afirma que no es legisla sobre tècniques pròpiament urbanístiques –planejament, classificació del sòl...– sinó sobre el règim del sòl i la igualtat en l'exercici dels drets constitucionals relacionats amb ell. No sols sobre el dret a la propietat privada, sinó també

el dret a un habitatge digne, a la lliure empresa i a un medi ambient adequat. Fins l'actualitat, la normativa urbanització estava esbiaixada a favor de la propietat privada, tanmateix, segons la constitució, aquesta té, també, una funció social. La llei contempla com a subjectes afectats no tant sols els propietaris sinó a tota la ciutadania i a la iniciativa empresarial.

Es contemplen dos situacions bàsiques del sòl, que no classificacions, la rural i la d'urbanitzat. La situació de sòl rural és la dels preservats del procés d'urbanització (sòl no urbanitzable) i els que està previst urbanitzar (sòl urbanitzables). Els sòl en situació d'urbanitzats són aquells parcel·lats i dotats dels servis propis dels nuclis urbans. La valoració dels sòls rurals es farà a partir dels guanys econòmics anuals (renda) per la seva explotació real o potencial; no serà igual, per exemple, un camp de cultiu de seca o de regadiu. La valoració es corregirà a l'alça segons la seva accessibilitat, edificacions, plantacions i de la seva demanda social en el cas dels paratges naturals. De forma transitòria es fixa que la correcció no podrà superar el doble del valor obtingut a partir dels rendiments d'explotació. No es contemplen les expectatives de mercat per una futura transformació a urbanitzat. El valor del sòl en situació d'urbanitzat es fa a partir del mercat pel mètode residual, la diferència entre el preu de venda dels edificis que van damunt i d'allò que costa construir-los.

Per afavorir l'accés de la ciutadania a un habitatge digne, es fixa una reserva del sòl residencial d'un 25% per

habitatges de protecció oficial en tota transformació urbanística. La participació pública en les plusvàlues urbanístiques generades es concretarà en la cessió d'un 20% del sòl urbanitzat, per a serveis dotacionals, quan actualment només és d'un 10%.

Per la transformació de sòl rural a urbanitzat, a banda de l'avaluació ambiental, la futura llei prescriu la redacció d'un informe de sostenibilitat. Aquest, entre altres elements, constarà d'un mapa de riscos naturals, un informe de l'administració hidràulica –existència de recursos suficients i respecte al domini públic hidràulic– i un altre de l'administració de costes pel que fa al domini públic marítim-terrestre. S'inclourà, també, un estudi econòmic sobre l'impacte que tindrà la transformació urbanística a les hisendes locals afectades per si poden assumir-lo. Tota transformació que impliqui un increment del 20% de la població o del 20% del sòl urbanitzat d'un municipi s'hauran de tramitar com a una revisió del Pla General d'Ordenació Urbana.

Hi ha mesures contra la corrupció urbanística com que els regidors hauran de presentar una declaració del seu patrimoni abans de prendre possessió del càrrec i al deixar-lo i que, durant dos anys, no podran treballar en empreses relacionades amb les seves competències. En tot procés de transformació urbanística

deurà figurar el nom dels propietaris del sòl dels darrers 5 anys.

El projecte de llei contempla el dret de les empreses privades a la urbanització i a participar en el repartiment de les plusvàlues urbanístiques pertinents. És pretén generalitzar la figura de l'agent urbanitzador privat, diferent del propietari del sòl, com ja figurà a les lleis valencianes.

Sols el Partit Popular votà en contra del projecte de llei al Congrés. Els populars critiquen, sobretot, el sistema de valoració del sòl rural i demanen que sigui fixat pel mercat. Consideren que la llei pretén l'abaratiment de les expropiacions. Afirment que la reserva d'un 25% de sòl residencial per habitatges protegits o la cessió als municipis d'un 20% de l'aprofitament urbanístic, encarrirà molt més el preu de l'habitatge lliure. Demanen una liberalització del sòl per augmentar la seva oferta i que així baixi el preu; però açò no ha funcionat. L'associació Abusos Urbanístics No també s'oposa al projecte de llei perquè cau en els mateixos defectes de la legislació valenciana: desprotegeix els petits propietaris front els grans promotors immobiliaris, l'agent urbanístic, per abaratir les expropiacions i no definir clarament que s'entén per utilitat pública.

La nova llei del sòl concreta, una mica, què vol dir que la propietat privada té una funció social.

Pere Bausà

Un bàsquet de David Martínez li dona la victòria al Construccions Malloms contra l'Almassora

text CBB

Construccions Malloms, 49: Guillermo Bascuñana (3), Kiko Royo (2), Rubén Ruiz (4), José Félix García y Carlos Miravet (4) -cinc inicial-. També van jugar: Rubén Cervera, David Martínez (24), Félix Rosenbach (8) i Enrique Cherta (4). 22 faltes personals, sense eliminats.

AB Almassora, 47: Curic, Tejedor (4), Conde (13), Marco (2) i Gamir (5) -cinc inicial-. També van jugar: Castillo (4), Torres (16), Gil i Masià (4). 20 faltes personals. Eliminat Jorge Conde (minut 39).

Parcials: 6-8, 17-11, 14-15 i 12-13.

Àrbitres: Marta Mañà i César Besabes.

El Construccions Malloms de Manolo Llorach va superar l'AB Almassora (49-47) gràcies a una cistella de David Martínez al darrer segon, quan el marcador estava empatat a 47 punts. L'aler benicarlando va ser el millor jugador del partit ja que a més d'aconseguir el bàsquet decisiu va completar una bona estadística amb 24 punts, 8 rebots i 6 faltes rebudes sortint des de la banqueta.

El pivot Carlos Miravet (8 rebots), l'ala-pivot Félix Rosenbach (5 recuperacions), el base Rubén Cervera (5 assistències) o el pivot Enrique Cherta (3 taps) van ser alguns dels jugadors del Construccions Malloms que van estar encertats en altres apartats estadístics en un partit fluïx que, això sí, va comptar amb nombros públic. A més, el base Guillermo Bascuñana treballar a gran nivell en defensa.

Amb el triomf, el conjunt sènior del CB Benicarló arriba a les 10 victòries quan resten tres jornades per a finalitzar la temporada en Primera Autonòmica. Ara els benicarlandos visitaran el CB Alcàsser (dissabte 24 de març), rebran el CB Burriana (diumenge 1 d'abril) i, després d'un cap de setmana de descans, clouran la temporada a la pista de El Pilar (diumenge 15 d'abril).

Amb la derrota del CB Alcàsser a la pista del Cibo Lliria, el CB Escolapias i l'Atrium Torrent són ja, matemàticament, els dos equips que jugaran la fase d'ascens a Primera Nacional.

El MRA Navarresa – Benicarló ONDA URBANA podrà seguir-se en directe a través de www.fsradio.net

text REDACCIÓ

El Benicarló ONDA URBANA i l'emissora de ràdio per Internet fsradio han arribat a un acord per a oferir en directe el partit corresponent a la 23ª jornada de lliga que se celebrarà en el pavelló Universitari de Navarra aquest divendres, a les 21,30 hores, i que enfrontarà a l'equip local, el MRA Navarresa amb el Benicarló ONDA URBANA.

Davant la demanda de molts dels afeccionats del conjunt cadufero, que s'han quedat sense poder-se desplaçar fins a

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior A de Salvador Signes va superar amb comoditat el Maristas, conjunt que només suma una victòria, per 69-22. L'aler Toni Martínez va ser un dels jugadors més destacats, en anotar 16 punts amb tres triples. Aquesta és la setena victòria dels benicarlandos, que s'obliden del descens i es consoliden en la novena posició.

El CB Benicarló Grupo Poblet Júnior B, en canvi, no va poder superar el NB Torrent per 68-61, però va completar un gran partit contra un dels millors conjunts de Preferent.

En Iniciació al Rendiment, el CB Benicarló Grupo Poblet Cadet A de Sergio Oms va ajornar el seu partit a la pista del Picken Claret, mentre que el CB Benicarló Grupo Poblet Infantil A de Carlos Martínez va perdre per 4 punts de diferència a la pròrroga a València amb El Pilar.

Pamplona, a causa del canvi de dia i hora del partit per motius de disponibilitat de pavelló navarrès, l'entitat benicarlanda s'ha vist en la necessitat de cercar una via alternativa perquè la seua afició pugui, com a mínim, seguir el partit en directe mitjançant una retransmissió radiofònica. Els dirigents de fsradio.net han col·laborat en aquesta iniciativa, facilitant en tot moment al club, la possibilitat que tots els seguidors del conjunt benicarlando puguin seguir la trobada en directe mitjançant www.fsradio.net.

AGENDA CULTURAL

Divendres 23

19:00 h Inauguració de l'exposició "IEC Cent anys. 1907-2007" (fins al dia 30). Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Associació Cultural Alambor, Institut d'Estudis Catalans (IEC), Regidoria de Cultura i Mucbe.

Dissabte 24

17:00 h Jornada de portes obertes a l'estudi del pintor i escultor Joan Josep Fontanet (fins a les 21:00 h). C. de Sant Gener, 38. Organitza: Associació Benicarló Art.

17:30 h Conte, contat. Narració i lectura de contes, de grans a menuts d'entre 3 i 10 anys. Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

19:00 h Inauguració de l'exposició d'esculturas "Grupos Humanos" de Jaume Rolindez (fins al 24 d'abril). Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

Diumenge 25

11:30 h Benicarló a pedals. Ruta III en bicicleta pels edificis més emblemàtics de la ciutat. Sortida de la pl. de la Constitució. Organitza: Regidoria de Cultura.

18:00 h Desfilada de Moda. Auditori. Organitza: IES Joan Coromines.

18:30 h XXVII Concerts de Primavera. XVIII Encontre de Cant a les Comarques. Col·legi Consolació. Organitza: Coral Polifònica Benicarló.

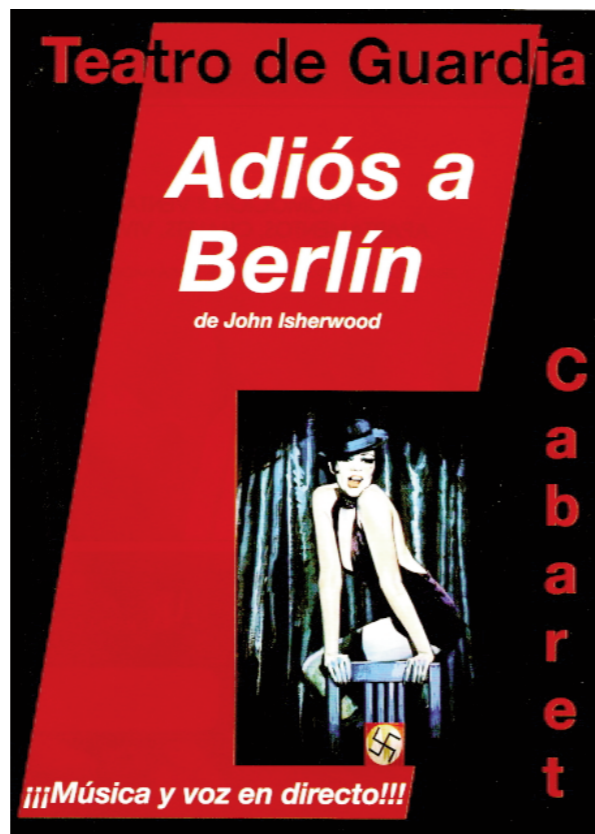
Divendres 30

22:30 h Teatre. Representació de l'obra El cel dins duna estança, a càrrec de la companyia Bambalina Teatre. En valencià. Auditori. Organitza: Regidoria de Cultura. Preu: 5 euros.

Dissabte 31

18:30 h Futbol sala (Divisió d'Honor). Benicarló Onda Urbana fs y l'Azkar Lugo fs. Pavelló Poliesportiu.

19:00 h Inauguració de l'exposició de pintura "Espai compartit" d'Eduardo Sales i Mª José Tornero (fins al 3 de juny). Centre Cultural Convent de Sant Francesc. Organitza: Regidoria de Cultura i Mucbe.

"Adiós a Berlín"
Auditori de Benicarló
7,8, 9, 12, 13, 14 i 15 d 'Abril
entrades a partir del 26 de març a
CENTRE OPTIC EVA MARIN
Plaça Emperador Carles I

ABRIL**Diumenge 1**

10:00 h Art al carrer (fins a les 14:00 h). Pl. de Sant Bertomeu. Organitza: Associació Benicarló Art.

12:00 h XXVII Concerts de Primavera. Tradicional Concert de Diumenge de Rams a càrrec de la Banda Juvenil i Banda de Música Ciutat de Benicarló. Música de Circ. Pl. de Sant Joan. Organitza: Associació Musical Ciutat de Benicarló i Regidoria de Cultura.

20:00 h Processó de baixada del Stm. Crist de la Mar.

El Ministeri de Medi ambient invertirà 16,5 milions d'euros per a solucionar els problemes de inundabilitat de la Rambla d'Alcalà

text JORDI MAURA

Les obres de drenatge integral beneficiaran als municipis d'Alcalà, Santa Magdalena, Peníscola i Benicarló. Els danys per les intenses pluges de 2003 van ser quantiosos. La CHX escolta les demandes dels agricultors benicarlandos i els concedeix la quota d'aigua que demanaven

El president de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer (CHX), Juan José Moragues, va presentar el passat dijous 15 als alcaldes i autoritats de Benicarló i Alcalà de Xivert el projecte d'obres de drenatge integral de la Rambla d'Alcalà. Aquesta infraestructura està assentada sobre el corredor natural que conformen la Serra d'Irta i les Talaies, on també s'assenten les poblacions d'Alcalà de Xivert i Santa Magdalena i diferents infraestructures com la N-340, l'AP7 i la xarxa de ferrocarrils. En casos de pluges persistents són freqüents els problemes per la dificultat de drenatge d'una zona gairebé impermeable, un fet que es magnifica en la seua desembocadura a Benicarló. Arran de les pluges de 2003, l'Ajuntament d'Alcalà va acudir a la CHX, llavors dirigida pel PP, per a tractar de trobar una solució als problemes que la rambla genera en el sector agrícola de la localitat. Anys després el projecte ha vist la llum amb un govern socialista i contempla una actuació integral en tot el seu traçat fins al pont de l'Avinguda Papa Lluna, que uneix Benicarló i Peníscola. A partir d'aquí l'actuació correspon a la Conselleria d'Infraestructures que, després de declarar les obres d'emergència en la mateixa data, encara les està executant.

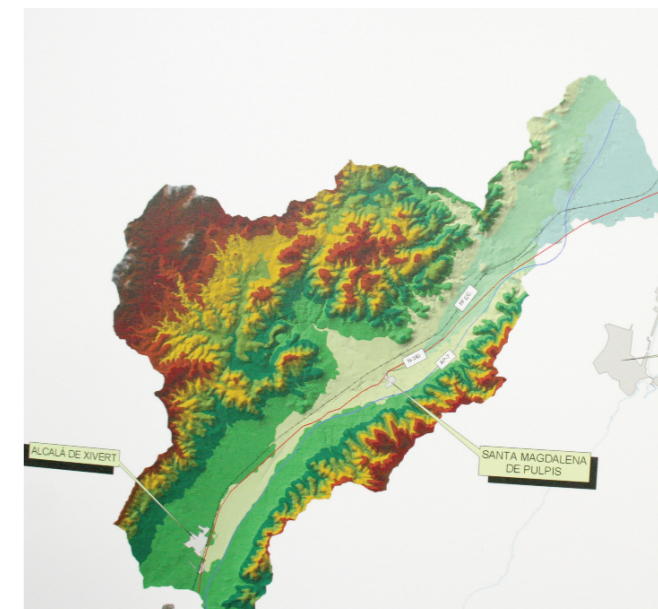
Moragues va avançar que en un parell d'anys el projecte estarà executat "i serà un èxit absolut". Les obres suposen una actuació mediambiental en la qual no es va a formigonar el traçat de la rambla "per a fer quelcom més amable i que no cree una cicatriu en el territori". Després de la imminent exposició al públic, els interessats podran presentar al·legacions a la Declaració d'Impacte Ambiental. De sud a nord, al terme d'Alcalà el Ministeri haurà d'expropiar a desenes de persones afectades pel projecte, que contempla la construcció de vials de servei i un corredor verd amb possibilitats lúdiques i d'esplai. També s'haurà de modificar la rasant de la N-340 i de la línia de ferrocarril Barcelona-València en un tram per a millorar el drenatge. Es construiran dics de defensa en la zona urbana de Santa Magdalena i talusos naturalitzats a força de geocel·les amb hidrosembres en 3,5 quilòmetres de Benicarló que els protegirà enfront d'avingudes extraordinàries. En aquesta localitat també es crearan dos ponts en la carretera Benicarló-

Peníscola i en la Ratlla del Terme a l'altura del Centre Comercial Costa Azahar. Dels 16,5 milions previstos 10,5 s'invertiran a Benicarló i els altres sis des d'aquesta localitat fins a Alcalà de Xivert. La durada de les obres serà de 12 mesos.

Moragues també va explicar que, malgrat haver rebut peticions de l'alcalde de Benicarló d'actuar sobre la Rambla de Cervera, que creua la localitat pel nord del nucli, "primer abordarem la d'Alcalà i després la de Cervera".

Aigua per al reg. Per la seua banda el president de la CHX va confirmar que aquest organisme ha escoltat les peticions dels agricultors de Benicarló que estaven molestos i preocupats per les escasses quotes d'aigua per al reg d'unes terres eminentment dedicades al cultiu d'hortalisses. L'alcalde Enric Escuder va assegurar que estan rebent contestacions favorables a les seues demandes "excepte en el 10 per cent dels casos".

Lectures

text SUSANNA ANGLÉS

ASTURIÉS, S'ENS APROPA PAS A PAS...PAM A PAM.

Prames ha editat dos llibres amb dos cents recorreguts PR, acompanyats per dos mapes.

Els PR ens porten, des del llibre guia, per uns recorreguts de camins, sendes, pistes que aproximen uns indrets màgics a altres d'aclaparadora tranquil·litat.

Astúries és un lloc especial on hi trobes, des de la més esquerra i freda de les muntanyes fins a la platja, rodejades d'un verd immaculat amb poblets menuts, gairebé perduts en unes terres que tenen molt més caràcter del que ens pareix. Aquests dos llibres són un viatge d'anada i vinguda dels Pics d'Europa al mar Cantàbric i a la inversa.

Els boscs, els penya-segats, les valls del verd salpicat de flors ben primaverals..

Els pobles d'Astúries, aquells que parlen e intenten recuperar la seva llengua, el "bable", son uns pobles acollidors que, per desgràcia estan perdent molta de la seva gent, quedant les cases oblidades, abandonades, deshabitades, tristes...solitàries i, per a molts, sol·lícites.

Després estan els seus habitants, aquells més íntims, feix, roures, aus que inventen rutes pel cel...a aquells que apleguen per visitar-la per unes dies, per unes sendes, per uns moments...per uns sospirs de pau, tranquil·litat...

Després està aquella pau i tranquil·litat que porta el nom d'una cultura i d'una idiosincràsia més que contrastades. A Astúries pareix que el temps, de tant en tant, ... són terres tan especial que, fins hi tot, l'ós té ganes d'estirar les seves cames i de descansar, on el llop remou sendes i camins imprimint en elles les empremtes de la llibertat, on el "urogallo" ens fica musica característica a les nostres terres on les aus que venen d'un lloc a altre son una garantia d'allò que, avui, encara perdura per aquestes terres.

Ja em dit que són dos llibres els que ens apropen a recorreguts curts, però o per això poc intensos...cadascú d'ells ens duu a un lloc i cada lloc a un dels milers de batecs que té Astúries.

Astúries es mira, des de Prames, amb l'ajut i l'acompanyament de dos mapes. Tot editat per Prames amb col·laboració amb la Fempa —Federació d'esports de muntanya, escalada y senderisme del Principat d'Astúries— i el Comitè de senderisme de la Fedme.

Vuitanta anys de Márquez.

L'any 1967 un exiliat català a terres de sudamèrica treballava per a una editorial i edità

una obra que viatjava entre quelcom màgic i allò més real...Al cap dels anys Cien años de soledad es convertiria en una de les grans obres de la literatura

universal i el seu autor Gabriel García Márquez en una de les millors plomes de tots els temps.

Com que ací cada any està dedicat a una colla de coses...aquest any li toca a García Márquez perquè compleix vuitanta anys i perquè, a més, es compleixen vint-i-cinc anys de la concessió del premi Nobel i quaranta anys de la publicació de l'esmentada novel·la. Avui, cada creació d'aquest escriptor colombià, és un èxit abans de ficar-se a les llibreries...la gent l'espera i li rendeix homenatge...encara es venen les seves exitoses novel·les: Cien años de soledad, El amor en los tiempos del cólera, El coronel no tiene quien le escriba...Obres mestres de la literatura.

La vida d'un escriptor d'èxit és una mena de competició entre els seus personatges que es troben i es retroben entre les pàgines dels seus llibres...així molts dels personatges que es creuen dins la soledat, els cent anys, els rius que munten i baixen, les mirades perdudes, les joies contingudes, aquells temps, gaire bé perduts, del cólera...L'univers particular d'un dels millors escriptors que si hagués sigut ignorat no ens hagués enamorat a molts lectors...a vegades massa tard, tot i que mai és tard.

Quan tot el món es rendeix als peus dels millors autors no puc deixar de pensar amb aquells que, pel motiu que sigui, han estat ignorats per criteris equivocats o allò que és pitjor...per falta de llibertat...Recordant a Garcia Márquez espero poder recordar a tots els escriptors i escriptores amb la meua llengua que mai seran recordats perquè sempre van ésser ignorats.

Llegim sobre "la sort" dels exiliats de les Illes Balears

Balears en la guerra va generar molts exiliats, la seva història, la seva sort lla van escriure A. Marimón i M. Santana. Ara, es torna a editar. Els exiliats van marxar primer a la Península i després a l'Estat francès, Veneçuela, Argentina o Mèxic foren entorn a més d'un milenar de persones, refugiats o exiliats, que van fugir de casa pel conflicte. Al llibre es desgranen les causes o les circumstàncies d'aquests exilis, recuperant les històries oblidades de personatges emblemàtics com Gabriel Alomar o la viuda i la filla d'Emili Darder; també es fa menció a les vivències de ciutadans anònims

Centenari de Bladé i Desumvila

Quadern Ondulant

text JOSEP IGUAL

Enguany fa cent anys que Artur Bladé Desumvila va néixer a Benissanet (Ribera Alta) i una programació extensa i variada aspira a eixugar tantes capes d'oblit que han cobert la memòria del periodista, historiador i memorialista ebrenc.

Bladé fou un cronista de la vella escola. És a dir, un humanista capaç de descriure amb gràcia narrativa i de pensament les realitats que li anaven passant per davant. Exposicions, l'edició d'un volum didàctic i la publicació de les seues Obres Completes (Cosssetània edicions) seran l'eix bàsic amb què es planteja el recordatori. Totes aquestes activitats tindran el comissionariat del periodista vilanoví Xavier Garcia Pujades.

Ja ben matinerament Albert Manent va apuntar que Bladé i Desumvila tenia el mateix pols de qualitat que el mateix Josep Pla. Implicat en les tasques culturals de la Generalitat republicana, un llarg exili sud-americà desconnectà el memorialista ebrenc del seu país. A la tornada, la llosa d'oblit de la nostra cultura sovint infartada i centrípeta havia arraconat Bladé en una àrea d'influència a penes comarcal. Una història tants cops repetida en tantes de les nostres latituds, que resulta dissortadament ben familiar. Què n'haguera estat de la nostra literatura i cultura sense aquests esperits desperts encardinats en una ruralitat o nucli petit o altre?

En l'anunciada Obra Completa podrem retrobar el Bladé memorialista de l'esmentat cicle de la terra, amb títols tan deliciosos com "L'edat d'or", que ara fa uns anys va reeditar Columna. També s'encabiran els treballs d'historiografia local, un volum que

acollirà els dietaris, un volum amb perfils de figures i vivències de l'exili i un altre dedicat a les biografies, entre les que destaquen la que dedicà al filòsof heterodoxe Francesc Pujols, el cabdal lingüista Pompeu Fabra o la de l'assagista i polític Rovira i Virgili. Com a sorpresa per a molts, també podrem tastar la pràcticament desconeguda obra poètica de l'autor de "Visions de l'Ebre català". Els dotze volums d'aquesta Obra Completa han de fixar definitivament el lloc que al vell republicà de Benissanet li pertoca dins la història de la literatura catalana.

Sebastià Juan Arbó i Artur Bladé Desumvila es reivindicaven mútuament sempre que en tenien ocasió. Ara, en les llibreries apareixeran reunits. A l'esmentada obra completa del de Benissanet s'afegeix aquest dies la reedició per part del Club Editor de Tino Costa del rapitenc, novel·la que ha enlluernat a més d'un, fins i tot a un d'aquells crítics visceralment que tot ho troben malament.

A l'exposició itinerant anunciada a la Ribera d'Ebre, s'ensenyaran edicions primeres, manuscrits, fotografies i altres documents que situaran l'autor i el seu temps convuls en el mapa de les primeres rengleres de la literatura nostrada. Una bona oportunitat per visitar també el paisatge fluvial que aportà l'atmosfera de no pocs dels millors relats del prosista de Benissanet que abandonà aquesta riba a mitjants anys vuitanta, deixant un rastre d'inquietuds joves que han tirat endavant feines tan essencials com les que practica el Centre d'Estudis de la Ribera d'Ebre. Què en seria del nostre esbatussat país sense aquestes iniciatives il·lustrades i civils?

Benicarló va recollir només en Falles tant vidre com en el mateix mes del passat any

text JORDI MAURA

Els diferents casals fallers van recollir aquesta setmana festiva tant vidre com la localitat sencera en el mateix mes de març del passat any, això és uns 8.000 quilos. A aquest fet ha contribuït el nou servei de contenidors, uns punts de recollida de vidre amb el sistema ale-hop destinats principalment al sector hotelier i de la restauració, que és el que genera gairebé el 50 per cent dels residus d'envasos de vidre. El regidor de Medi ambient, Sergi Pitarch, va ressaltar que ha suposat "una emissió a

l'atmosfera de tres tones menys de CO2". Els contenidors i carrets es distribuïran ara entre el sector hosteler i es contemplen mesures de discriminació positiva per a qui reculla vidre. D'altra banda va anunciar que el Consistori ha rehabilitat l'entorn del paratge de la Basseta del Bovalar, amb una inversió de 26.000 euros. L'actuació ha senyalitzat espècies, situat contenidors, netejat i pintat alguns elements del mobiliari i enderrocat les construccions de formigó per fer-ne d'altres més integrades en la naturalesa.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

A menjar a la falla. Els tafaners aquestes falles n'hem escoltat de bones, però aquesta es supera. Segons s'escolta per ràdio macuto, es veu que la gent més humil ha anat estes falles a sopar a la Falla Benicarló. Pel que sembla la gràcia és que així els rics donen de menjar als pobres. I és que tot ho pensen.

Ofrena a una geganta. I és que se n'han passat. Volent fer una imitació de l'ofrena valenciana han acabat fent un nyap. I és que el cap de la que se suposa havia de ser la Mare de Déu, era més terrorífic que *Chucki* eixe de la peli del *muñeco diabólico*. Menys mal que van fer desaparèixer el representant de ninyet que portava als braços. Quan és va fer fosc, amb la poca il·luminació que hi havia donava ganes de sortir *correndos* que diuen ací. I uns dies després, amb el que quedava de "l'ofrenà", amb l'escenari de flors pansides i el cap eixe, fredat feia. Semblava una al·legoria terrorífica de les falles. El proper any millor que canvien la geganta per una foto de la Mare de Déu. No guanyarem per ensurts!

i vomitera. També deu ser tradició, no?

Carrerons per pixadors. La zona centre del nostre poble durant aquestes dates tan tradicionals ha esdevingut un urinari públic de primeríssima magnitud. No podies passar per un carreró que no et trobaves amb alguna resta orgànica procedent del cos humà. I és que les cantonades pareixien rius que desembocaven a alguns dels embornals del carrer. Això quan els hi havia perquè, quan no hi eren, semblava que era la desembocadura de la claveguera del Morrongo després de ploure. Alguna nit era tant gran els rius que discorria per aquests carrers que els seus efluvis és podien olorar per tota la zona centre. Això sí, adobat amb alguna que altra olor de merda

Carrerons per a borratxos. I és que si lamentable era veure el Tàmesis (per dir un riu ben contaminat), discórrer pels carrerons del nostre poble, no menys, ho era, veure l'estat lamentable en que anaven alguns dels que els hi agrada en *demassié* aquestes festes tant tradicionals: arrambats per les parets. Donava igual que caigueren al damunt del riu, ni se n'assabentaven. La porqueria tota va a parar al mateix lloc al final, a la claveguera. Després, cada matí passa la brigada de neteja amb mànega a pressió per eliminar tota mena de rastre d'aquesta tradició. Qui no serveix, al fem!

Carrerons per a borratxos. Però aquesta vegada no ens referim als del paràgraf de dalt, no. Ens

referim als que es pensen, això sí, com els anteriors, que tots els carrers són per al seu us i gaudi particular. Siguera l'hora que siguera, coets borratxos, masclets, i altres més gruixuts, anaven a parar de punta a punta de carrer, emulant la gàbia del Grill (que ho va fer molt bé), deixant portes, parets, façanes i algun que altre vianant, ben sofrimat. Menys mal que alguns dels que gaudien de l'espectacleseudopirotècnic també va sortir sofrimat. A veure si l'any vinent fan la prova a casa seua. O almenys al seu carrer!

Tremolor musical. Fins ara haviem escoltat tota mena de música però, l'ultima varietat que hem descobert el tafaners a falles ens ha deixat bocabadats: des de la una de la matinada fins a les 6 (més o menys), hem trobat una varietat musical que és dóna, exclusivament, a dins de les cases que envolten certs casals fallers: **música tremolosa.** I és que els vidres d'aquestes cases que envolten els casals fan un so tremolós, que ja el voldria la Shakira en els seus millors gallets. Els *disjeis* (com els diuen ara), segurament en traurien profit per a les festes discotequeres. I és una idea.

Despesa fallera. Suposem que ací no passa com a València que tiren els euros per la finestra. I és que, que una falla pugua costar 700.000 euros, ja te nassos. Suposem que uns quartos deuen valdre les falles, encara que això de cremar-los, no ho acabem d'entendre massa però, amb els seus diners, *cascú* fa el que vol, però cremarà per cremar, sembla tonteria. De tota manera, amb el que valen podrien fer-ne una, de falla, recoberta de bitllets. Seria tot un espectacle. I la gent faria cua per veure-la. I per fotre-li mà!

SOBRE ELS NOUS PANCANTERS

Fronteres

text JOAN HERAS

La vida dóna voltes, sens dubte, i cadascú de nosaltres en podem donar fe amb un grapat d'exemples. Hi ha certs tómbos, però, que prenen un relleu especial. Un d'aquests girs de tres-cents seixanta graus –o potser més, perquè la cosa és vertiginosa i quasi mareja– ens l'està oferint la cúpula del Partit Popular amb algunes actituds i estratègies polítiques força noves –si bé és cert que en altres aspectes segueixen una línia directa i sense variacions substancials que ens porta a vint, trenta i cinquanta anys enrera. Em refereixo, està clar, al desig que els ha agafat darrerament de manifestar-se quasi cada cap de setmana, és a dir, d'esdevenir uns meravellosos pancanters, uns defensors inequívocs de la voluntat popular que s'expressa en les manifestacions. Vaja, que són uns fermes representants d'allò que l'insigne president del partit i expresident de l'estat, l'inoblidable Aznar –que parlava català en la intimitat–, considerava una actitud populista, antidemocràtica, manipuladora i absolutament criticable. Estic convençut que som molts els pobres ciutadans d'aquest estat –hauria de dir *nación, patria, unidad de destino en lo universal?*– que ens quedem amb cara de no entendre res quan el senyor Rajoy proclama la força i la legitimitat de la voluntat popular que ocupa els carrers de totes les ciutats –des de Madrid a Benicarló passant per Pamplona. Està clar que els dirigents del PP, preocupats com ningú per la nostra salut mental i per no provocar-nos ensurts que posin en perill el nostre ritme cardíac, ja fa temps que ens van oferint mostres de la seva capacitat de mobilització. Així, pels carrers i darrera de pancartes i cridant a favor de les essències de la gran pàtria, ens han ofert un mostrari de bisbes, víctimes del terrorisme, defensors de la família i de la vida, i d'altres causes que coincideixen en un sol i clar missatge: el PP ens ha de salvar, perquè només el PP defensa l'essència d'Espanya.

Però, no ens enganyem, no és només la nova voluntat de legitimar la manifestació com a mitjà d'expressió política el que ens deixa perplexos i, per dir-ho, finament, esgarrifats. Allò que fa por de veritat és la claredat del missatge i els valors que transmet aquesta opció ideològica que beu directament de l'essència del pensament franquista i que legitima tota actuació –per immoral que sigui– com a correcta si això els acosta al poder o, com és el cas valencià, els és útil per intentar mantenir-s'hi. Probablement no hi ha res de nou si ens ho mirem amb certa fredor, perquè l'extrema dreta sempre ha mantingut els mateixos postulats i una manera de fer política molt semblant, però sí que potser ens trobem en una punta, una pitjada a l'accelerador, peti qui peti. Per dir-ho molt de pressa, el PP fonamenta el seu discurs i la seva estratègia en dos puntals ben

clars que es retroalimenten: per una banda, la voluntat de mantenir-se en el poder allà on el tenen i de recuperar-lo a Madrid sigui com sigui, fent el que calgui, aprofundint en el conflicte enlloc de col·laborar en la seva solució, fent fondes les fractures socials allà on calgui, sempre considerant el càlcul electoral a curt termini com a única finalitat i no tenint en compte les conseqüències que poden derivar-se de la seva actuació; i, per altra banda, defensen com a eix ideològic la pervivència d'una Espanya indissoluble que no ha d'acceptar cap aprofundiment democràtic que comporti un reconeixement efectiu de drets nacionals de les nacions que formen part de l'estat ni naturalment s'ha de tolerar que les llengües cooficials siguin realment d'ús social perquè amb una, la bona, la de Cervantes, ja n'hi ha prou.

Aquest panorama, digne de les esplèndides historietes en forma de còmic del quasi entranyable *Martínez el facha*, ens han de fer pensar en moltes coses que, molt lluny de la broma que se'n pugui fer –potser perquè no podem fer massa cosa més–, toquen elements profunds de la nostra societat. Caldria parlar-ne molt i molt seriosament, però no sé si tinc prou elements per fer-ho ni, això no és discutible, l'espai per intentar-ho. En limitaré, doncs, a platejar alguns interrogants: davant el fràgil procés de pau a Euskadi, ¿no serà que el PP necessita que la violència continuï per poder presentar un enemic clar d'Espanya i poder mantenir les idees franquistes que, sembla ser, donen bons resultats electorals?; ¿no hi haurà entre els milers i milers de persones que el PP mobilitza gent assenyada i de bona fe que pensin que això d'alimentar el conflicte enlloc d'intentar buscar solucions és un error molt gran?; sovint ens lamentem de la manca de valors dels joves d'avui, ¿però realment els donen un bon model els qui afirmen radicalment que no s'ha de parlar mai, mai, per resoldre un conflicte o els qui no tenen cap mania a dir, repetir i justificar mentides –com fan, per exemple, alguns professors sobre l'origen del valencià?

Està clar que fins a les eleccions del maig al País Valencià i fins a les generals quan siguin el PP treurà el sant cristo gros de l'espanyolisme, de l'anticatalanisme més tronat, del rebuig total a qualsevol procés de pau a Euskadi. Necessiten enemics clars per seguir bastint els pilars del seu franquisme més pur. I si això vol dir que hi continua havent morts, no diré que ho celebren, però segur que algun alt dirigent d'aquest partit se n'alegra. Com se n'alegren –i això ja no cal que ho facin en privat– quan es constata la debilitat de l'ús social de la nostra llengua. Sens dubte, vivim temps estranys i cal mantenir la serenitat per damunt d'himnes i eslògans que parlen d'altres èpoques, de banderes amb animals curiosos, de mentides i insults.

L'Ajuntament de Benicarló expropiarà aquest mateix mes els terrenys necessaris perquè Costes execute el Passeig Marítim Sud

text JORDI MAURA

El passeig litoral entre Benicarló i Peníscola està més prop 15 anys després d'iniciades les gestions. La primera autoritat de la localitat, Enric Escuder, va manifestar dimecres que el Ple ordinari de la pròxima setmana aprovarà el projecte de taxació conjunta dels terrenys que el Consistori encara no disposa per a així posar-los a la disposició del Ministeri de Medi Ambient perquè pugua començar la construcció del passeig per als vianants. Costes compta ja amb el projecte visat i aprovat i el finançament necessari per a la materialització del passeig, però les negociacions amb els propietaris dels terrenys de primera línia han retardat l'inici de les obres. Escuder va manifestar que "la localitat ha de recuperar el nivell d'inversió que li corresponen" i va agrair la sensibilitat dels ministeris en l'adequació de camins rurals o en "obres d'interès general" com el passeig marítim. "Seria una irresponsabilitat no donar viabilitat a un projecte que afecta a la façana litoral de Benicarló", pel que va apel·lar a la decisió del Tribunal d'Expropiació respecte al valor dels terrenys que, amb la via de la taxació conjunta garanteix la immediata disponibilitat dels terrenys.

Després de l'aprovació en el Ple es notificarà l'acord al Ministeri de Medi Ambient. Escuder va avançar que "no anem a posar primeres pedres en la present legislatura, perquè els procediments dels ministeris no poden anar més ràpid del normal, de manera que l'actuació podria veure's a finals d'any. No confondrem amb fum de palla", va afegir.

El Ministeri d'Agricultura rubrica a Vinaròs una ajuda d'onze milions d'euros per a camins rurals als municipis de la Taula del Sénia

text JORDI MAURA

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA) finançarà projectes de la Mancomunitat de la Taula del Sénia per un import de 11,7 milions i que arribaran a els 13 milions del conjunt del Pla. Aquest capital servirà per a adequar un mínim de 45 camins rurals del conjunt dels 22 municipis aragonesos, catalans i valencians integrats en aquesta mancomunitat. Josep Puxeu, secretari general d'Agricultura i Alimentació, va manifestar l'interès del Ministeri a seguir col·laborant en el desenvolupament de projectes en aquestes comarques, centrats entre altres coses en iniciatives per a joves i en millores de la competència empresarial. El protocol rubricat amb el president de la Mancomunitat, Evaristo Martí, alcalde de Rossell, han evolucionat amb celeritat al coincidir amb l'inici de la programació del marc 2007-2013. També va ressaltar l'actuació dels governs d'Aragó i Catalunya, de crear

Terrenys

En els últims anys els propietaris afectats han anat realitzant les cessions de sòl necessàries de les contemplades en el projecte de passeig, que tindrà un cost de 4,5 milions d'euros. El Parador de Turisme, gestionat per Turespaña, realitzarà una mutació demanial amb el Ministeri de Medi Ambient de la pista de tennis i jardí afectats pel projecte. "Serà qui més cedisca, però també qui més guanyarà", va remarcar el primer edil. D'altra banda Escuder va felicitar al govern central per ser sensible a les necessitats dels municipis deprimits i sense inversions de la Generalitat. Així va destacar la inversió de 16,5 milions en les obres de drenatge integral de la Rambla d'Alcalà que eliminarà el risc i càrrega que assenyala el Patricova sobre àmplies zones de la localitat o l'anunci del Ministeri d'Agricultura d'inversió en quatre camins de la localitat. "En l'any 2006 no reberem ni resposta a la sol·licitud de subvenció de la Conselleria per a reparar camins", va assenyalar. Els camins afecten a 18 quilòmetres dels camins a Càlig, Ulldecona i Sant Jordi, així com el que comunica amb Vinaròs pel Camí dels Alcores.

una llei per a actuar sobre territoris amb límits i amb problemes, "una llei que pretén que no tot es limite a fronteres administratives".

En l'acte celebrat a la seu de la Mancomunitat va estar present el conseller d'Agricultura del Govern d'Aragó, Gonzalo Arguilé, el director general de Desenvolupament Rural de la Generalitat de Catalunya Josep Maria Besora, els alcaldes de les 22 localitats i el subdelegat del Govern a Castelló, Juan María Calles. Puxeu va excusar l'absència del conseller valencià d'Agricultura, Juan Cotino, "per malaltia, encara que tenia moltes ganes d'estar aquí". Al voltant de 205 quilòmetres estan alquitrats mentre que la resta són de terra. La relació de camins s'ha elaborat a partir de les propostes dels Ajuntaments i sobre la base de criteris comuns com que no són locals, sinó que uneixen diversos municipis o nuclis urbans. Fins a finals del 2007 es procedirà a la redacció i tramitació dels projectes d'obra per part de la Mancomunitat.

A petició de l'empresa, aquesta modesta comissió es veu en l'obligació moral de deixar enllestit amb un bonus trac l'important paper de la dona del fallero en les festes benicarlandes. Del tema de l'ofrena, ja en parlarem, ja...

LA DONA DEL FALLERO (1)

Una vegada aclarit el paper de la dona com a objecte de veneració i homenatge dins del món faller, aquesta comissió d'experts vol entrar a definir i concretar el paper que ha de desenvolupar la dona del fallero en totes les seues vesants, que no són poques. En termes generals es pot dir, sense temor a caure en el tòpic, que al darrere d'un gran fallero sempre hi ha una gran dona de fallero, de la mateixa manera que al darrere d'un simple fallero també hi ha una gran dona d'un simple fallero simple. La dona del fallero és peça clau i imprescindible fins a uns extrems impensables i inabastables. Per aquest motiu, analitzarem el paper de la dona del fallero en els dos àmbits naturals on es desenvolupa al llarg de la gran setmana fallera: l'entorn de la falla i l'àmbit domèstic.

1. EL PAPER DE LA DONA DEL FALLERO EN L'ENTORN DE LA FALLA

En primer lloc, la dona del fallero estarà sempre a les ordres del fallero, que serà qui marcarà el ritme i les feines a fer sempre dins de les normes i costums que la germanor fallera i el sentit comú faller imposen. Sota les ordres directes del fallero, la dona del fallero s'encarregarà de totes les feines de la logística que millor se li acoplen i que la natura sàviament ha definit i perfilat. En cap cas se li poden encomanar feines con ara muntar la instal·lació elèctrica del casal, il·luminació exterior, muntatge i acoplament de les peces del casal portàtil, seguretat i ordre, transport de la recaptació diària, encesa del foc a les graelles, col·locació de les portes barraqueta a les cases dels càrrecs de la falla, carregar i descarregar caixes de beguda, canviar el barril de cervesa, obrir i tancar portes o fumar puros. En canvi, la dona del fallero ja ha de saber que algunes tasques són de la seua competència exclusiva i que el fallero no s'ha de plantejar perquè en té unes altres molt més importants i que requereixen la màxima concentració fallera. La dona del fallero sap que no pot molestar el fallero amb coses relacionades amb els xiquets i els seus innocents jocs amb inofensius productes pirotècnics al voltant de la falla i el seu casal. Com a molt, el fallero, en algun moment d'oci faller, pot fer alguna classe pràctica sobre manipulació d'aquestes joguines que tant agraden als xiquets de la falla. També pot fer una demostració en viu de com s'encén un masquet, un coet o

un borratxo per allò d'anar fent escola. La dona es dedicarà a controlar petits accidents entre els xiquets de la falla per a portar-los al metge o fer alguna cura casolana en primera instància. La dona del fallero també s'encarregarà de la neteja i bon aspecte del casal i l'entorn de la falla. Haurà d'agranar quan ho crega convenient per tal que el seu casal ofereisca una imatge de neteja i qualitat que després es reflexe en el calaix diari, a l'hora que els de les altres falles germanes puguen dir "quines dones més aseades té aquesta falla". També procurarà un entorn del monument en concordància amb el prestigi i honor de la falla. La dona del fallero també s'hauria d'ocupar del tema dels entrepens, distribuint entre la clientela (que prèviament haurà passat per caixa) els típics entrepens i el seu contingut. A requeriment d'algun client també hauria d'ajudar a torrar la carn i donar el seu parer sobre l'estat de comestibilitat de la peça que es troba a la graella. Encara que també pot dispensar beguda, aquesta tasca s'hauria de deixar en exclusiva per als falleros, ja que un client amb una excessiva càrrega de begudes amb un respectable contingut etílic podria ocasionar algun incident poc desitjable dins l'exemplar ambient de les nits de marxa fallera. Als dinars de germanor fallera, la dona del fallero serà l'encarregada de parar taula, donar el menjar als xiquets i mirar que no falte de res a la zona que els falleros trien per a dinar. La dona del fallero és conscient de la tasca del fallero i haurà de procurar que aquell es concentre al màxim en la seua feina, per això replegarà la taula i netejarà amb cura el lloc on s'ha verificat l'àpat faller, mentre el fallero gaudeix d'un merescut repòs. A l'hora de desfilades i altres actes de caire social, la dona del fallero serà la que vestirà les falleres i falleretes i mirarà que el fallero vaja impecable, amb la ratlla dels pantalons ben feta i totes les insígnies i distincions (bunyols de coure, bunyols d'argent, bunyols d'or, etc.) ben lluentes i en perfecte estat de revista. Tradicionalment la dona del fallero se'n ressarceix anant a dinar a un restaurant de la localitat amb les altres dones de la falla. És un bon costum que contribueix a la unitat i acoplament les totes les dones dels falleros a l'hora que suposa una merescuda jornada de descans cara al vespre i la nit.

continuarà.....

BLOC PER MALLORCA

Tocs i Vares

text VICENT COLL

Ha passat el que tenia que passar. Ara per ara, ja no queda cap força d'esquerra fora de la coalició BLOC per Mallorca, un intent semblant al que al País Valencià han reproduït el BLOC, Esquerra Unida i els Verds, i al qual ERPV no ha volgut sumar-se.

A les illes però, la iniciativa d'unir-se en una candidatura conjunta tots els partits a l'esquerra del PSOE ha donat resultat. Dimarts passat, els únics que s'havien mostrat reticents a incorporar-s'hi, ERC-Illes, van signar el protocol d'integració dins del que s'anomena BLOC per Mallorca. La idea d'unir-se per no malbaratar cap vot, i poder desbancar electoralment al PP del Govern Balear ha estat un dels fonaments d'aquest acord. Ara, un govern de progrés a les Illes tornarà a ser possible gràcies al grau de responsabilitat d'ERC-Illes.

Amb tots els components traumàtics per a alguns (el PSM va patir una escissió), amb totes les dificultats de les negociacions, amb les

insatisfaccions partidistes habituals en qualsevol concessió, però per damunt de tot Mallorca. El pacte de tots, ha estat possible. Vist com han anat les coses a les Illes, un no pot resistir-se a la pregunta: ¿perquè a les Illes sí, i al País Valencià no? ¿Quins factors han aconsellat a ERC-Illes a unir-se a la iniciativa, mentre a al País valencià, ERPV dedica la meitat de la seua energia mediàtica desqualificant la coalició Compromís pel País Valencià? ¿Potser Esquerra a Mallorca no te complexos, par això s'anomena ERC? ¿Potser el fet de viure envoltats d'aigua ha desenvolupat als mallorquins i mallorquines d'esquerra un sentit d'ela vista molt més allunyat que el seu propi melic?...

Subsistir com a ciutadans sota el poder del PP fa plantejar-se moltes coses, i a Mallorca tots i totes les persones amb responsabilitats polítiques de l'esquerra i l'ecologisme han fet una gran reflexió. Les decisions pel país cal prendre-les abans del 27 de maig, perquè després, tal vegada, ja no quede ni país.

Potser alguns puguen pensar que, a les illes, ERC només buscava una cadira en el repartiment i que ja la té. Jo, no ho crec.

Ashland Chemical minimitzarà les emissions d'estiré instal·lant un sistema d'oxidació tèrmica

text JORDI MAURA

L'empresa americana Ashland Chemical substituirà de la seua planta de Benicarló els filtres de carboni, pels que evacua gasos procedents del seu sistema productiu a l'exterior, per un sistema d'oxidació tèrmica. Així ho va anunciar dimecres el regidor de Medi Ambient, el nacionalista Sergi Pitarch, que va vincular la decisió de la firma als estudis com la auditoria ambiental en el marc de l'Agenda 21 o l'estudi de la qualitat de l'aire realitzat per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) que remarcava la presència d'elements molestos i nocius com fibres de poliéster o estiré, el que ha posat en el punt de mira a les empreses químiques, del moble i de producció de vaixells.

El nou sistema estarà instal·lat en la segona meitat del pròxim any i suposarà un cost d'entre tres i cinc milions d'euros per a l'empresa. L'actual sistema de filtre de carboni té una efectivitat d'entre el 30 i el 40 per cent, mentre que l'oxidació tèrmica, que funcionarà amb gas natural canalitzat procedent del ramal, s'aproxima al 100 per cent de les emissions. Després de la implantació d'aquest sistema, que l'empresa utilitza als EEUU on les lleis mediambientals són més estrictes, tan sols emetran vapor d'aigua i CO2. El carbó actiu disminueix la seua capacitat

d'absorció i filtrat de compostos orgànics volàtils (COV) amb el seu ús, mentre que amb el procés d'oxidació tèrmica la capacitat és constant i il·limitada. El regidor va explicar que el Consistori ha mantingut reunions amb les fonts generadores d'olors després de conèixer-se els resultats de l'informe de la UPC que assenyalaven clarament l'origen de les clàssiques olors de la localitat. ”

Senyora Garcia

Aix és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Es clar que em preocupa que el jovent benicarlando haja bandejat el nostrat i genuí "lo" i que ningú utilitze la primera persona del present de subjuntiu en "-o" i que em fa riure per no plorar que alguns prohoms d'aquest poblet se pseudoexpressen en un valencianet de l'Albufera i remarquen les "r" finals d'una manera ridícula i grotesca. Són temps de globalització, de globalització pagesa, però globalització al cap i a la fi. El que em té realment corprès és la dimissió que hom pot observar al carrer pel que fa a l'ús social del català. No cal ser un Pradilla per comprovar-ho i no es tracta ara d'escriure un assaig sobre el futur (in)cert de la nostra llengua, però hom pot observar —compte, sense aparar massa l'orella— quin castellà més polit empra un sector importantíssim, majoritari, de la joventut benicarlanda per relacionar-se. Ja ho veu, estem perduts, d'ací a uns anys aquesta revista seua haurà desaparegut per una esgarriosa manca de potencials clients. Als quioscos es vendran més diaris en alemany o en romanés que veus de Benicarló. Mire, com que em posa de mala gaita tot això del conflicte lingüístic, ho deixaré estar ací, vaig correndos a prendre'm una herba cuquera que m'han dit que va molt bé per a les úlceres d'estómac i vore i així aconseguixo evadir-me d'aquesta fastigosa realitat.

El mal és passo pàgina i em trobo amb l'article de Pere Bausà. Perquè sóc una perona que he anat molts anys a escola que si no, no l'haguera llegit. En la vida he vist un titular més clar i que

resumisca tan bé el contingut del text que precedeix. Urbanisme, corrupció i golf. Trets mots d'un mateix camp semàntic, gairebé —que va, sense el gairebé— sinònims i tan, tan familiars per a tots nosaltres. Aquest ha estat el primer lliurament sobre una matèria que dóna, segur per escriure tot un tractat.

Reconec que estic carregat de prejudicis, però per un moment he fet una perversa associació d'idees i he pensat que els protagonistes del monogràfic de medi ambient i els causants d'allò que més amunt he anomenat conflicte lingüístic són parents. Sí, hauré d'anar que algú em faça una sessió o més psicoanàlisi perquè veig que estic malament de veritat. Deuen ser les falles.

Llàstima que l'univers fallero s'acabe. Llàstima que s'hagen acabat les falles. Llàstima que no s'acaben les falles. Ho veu com si que hauré d'anar a un lloc o altre d'aqueixos per posar-me d'acord amb mi mateix?

Comprovo com Vicent Coll insisteix d'una manera pertinaç en el mal que ens pot causar a tots la presència de llistes d'Esquerra Republicana en les properes eleccions. Seran tres-cents vots els que traurà la formació que encapçala Geroni (per què no s'ho arregla aquest i ho escriu com Déu mana?)?, seran precisament aquestes paperetes les que permetran a Marcelino Domingo ser el proper alcalde de Benicarló?, segons Coll, quina hauria de ser l'actitud d'Agustí Cerdà i companyia? Tinc, ja ho veu, massa dubtes sobre totes les coses.

També San Abdon ens recomana un llibre que furga en el

paper de comparsa de l'esquerra valenciana ens aquests darrers anys. No faig compte de llegir-lo. Em queda poca herba cuquera.

Com sempre passa cada dues setmanes, me n'he xalat d'allò més amb el còmic de Burriel. Jo en conec més d'un d'aqueixos que qualsevol dia aniran a una processó tirant masclets i treuran el ciri per sortir a una despertà. País, que deia aquell.

Com motiven alguns temes el nostre Robespierre. Si a la deixadesa dels abocadors hi afegim alguna mostra de poca eficàcia del BLOC, es troba l'home en el seu ambient i és precisament ací on trobem el Robes més punyent i incisiu. Com és aquest home, com és!

Se m'oblidava. Un prec als senyors de la comissió d'experts fallers. Què els ha semblat el nou estil de l'ofrena de flors? Poden explicar per què va desaparèixer tan prompte aquell ninyet que era clavat a Jordi Pujol?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Tan gran és la devoció fallera benicarlanda que vostés han deixat de banda el nostre acento religiós i no hi havia en aquest anterior número ni una referència a la processó d'ahir dijous. Tots a l'infern faran cap.

L'Auto Sacramental de la Participació Ciutadana

Sortida de cavall i aturada de burro. Venda de fum. Al·legoria política, per a millor nom. Així és com està acabant aquella dèria inicial de la Participació Ciutadana que tant va omplir la boca dels polítics benicarlandos, principalment del Bloc per Benicarló, com impulsor de la idea i que, ara, sembla morir-se d'inanició.

Molta publicitat inicial, molta facilitat per integrar-se en les comissions però, poc cas, per no dir, nul cas, de les conclusions ciutadanes.

A veure, després de l'aprovació de la Carta d'Aalborg, l'Agenda 21, el Fòrum de Participació i unes Meses, l'Ordenança de Participació Ciutadana i les Jornades "Construïm Benicarló" què s'ha portat a aprovació pel Ple? Què s'ha desenvolupat del centenars de propostes per fer de Benicarló una ciutat millor? No res.

Bones paraules, molta publicitat institucional per participar però ... tot continua igual. L'administració sembla tenir por d'incorporar al seu si les propostes i conclusions a les que els ciutadans han anat arribant. El balanç, a dia d'avui, és bastant desencisador, res se sap del Reglament de Participació, ni de les esmenes que les entitats i ciutadans van presentar, ni de la representació participativa en els pressupostos municipals. Podríem dir que el concepte de participació ciutadana varia si eres administració o ciutadà.

Molts d'aquells que, inicialment, van participar en la idea, ara, ja s'ho han deixat i d'altres, que encara queden, ja es lamenten del fet que una bona idea coma aquesta, que pot apropar les propostes directes dels

578

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

ciutadans a les institucions, pot acabar desapareixent.

La desaparició d'alguns Consells n'és la mostra més feaent del distanciament entre aquests ciutadans, que han treballat de manera altruista per la ciutat, i l'ajuntament, entre el que diuen els polítics i que després fan.

La sensació que produeix aquesta actuació política és que han acabat convertint una excel·lent idea en un

procediment retòric que, quedava molt bé en campanya electoral però, a l'hora de la veritat, no els interessa portar a terme, convertint-lo en una veritable al·legoria política i institucional..

El dramaturg barroc Pedro Calderon de la Barca va ser qui millor va perfeccionar aquest terme amb un subgènere dramàtic al·legòric de tema eucarístic: **l'Auto Sacramental**.

Us deixem amb les seues paraules per demostrar-ho:

*La alegoría no es más
que un espejo que traslada
lo que es con lo que no es,
y está toda su elegancia
en que salga parecida
tanto la copia en la tabla,
que el que está mirando a una
piense que está viendo a entrambas.*

Carxofa:

ben tendra, torradeta, i amb un bon rajolí d'oli per Cristina Ferrando, que s'ha proclamat campiona d'Espanya de salt d'alçada, a la seua categoria. Si senyor, les esportistes benicarlandes triomfen internacionalment. Enhorabona.

Panissola:

Per a la Junta Local Fallera per fer l'ofrena de flors a una geganta, la pitjor falla del poble, i voler fer-nos creure que era la Mare de Déu de la Mar. Una miqueta de vergonya i dignitat, els demanem, només una miqueta. Els comentaris de la gent no els posarem, ens fa vergonya. Ah, diuen que el Ninyet va fugir segurament per no fer el ridícul.

Poc Compromesos

Segueixen sent habituals els atacs cap a Esquerra per part d'aquells que han estat incapaços de duir el canvi al País Valencià després de 30 anys, i tot perquè no ens ha agradat el pacte de mínims que s'ha signat de cara a terure el PP de la Generalitat. Si ja ens vam fer un fart de riure -no només els d'Esquerra de Benicarló, si no tothom amb dos dits de front i més de 2 anys de memòria- amb l'"Adéu PP" del Bloc -només cal recordar el govern local fins a la moció de censura-, ara només podem seguir rient quan intenten culpar-nos de dividir el vot nacionalista i de ser els culpables d'una -més que probable- reedició de la majoria Absoluta del Partido Popular a la Generalitat del País Valencià.

Cal recordar als que així ho fan, les raons per les que Esquerra no s'ha sumat al Compromís pel País Valencià -alguns l'anomenen "Compro pís", però no seré jo qui ho faça- que el Bloc i EU -entre altres- han signat:

1-Aquest "pacte" ens queda curt; Esquerra desitjava un pacte de més durada, el País Valencià necessita un canvi de model a fons, no uns quants nyaps fets en una legislatura a corre-cuita.

2- Les pròpies diferències entre els signants ja ens demostren la "qualitat" del pacte, quan són incapaços de pactar en la majoria de poblacions -us imagineu a l'EU de

Benicarló pactant amb aquells que li entregaren de nou la vara a Mundo?-, és que no és igual de nefasta la gestió de Camps com la de Rita Barberà, o la de Fabra -per posar només uns exemples-?

3- Les negociacions també ens donen una idea de la intencionalitat del pacte. Totes les discussions que tingueren lloc foren pels llocs en la llista, ni una sola per el programa. No és allò que importa, el projecte? Si estem d'acord en el projecte, que importa qui tinga l'ú, el dos o el tres en la llista? Etc, etc...

I encara així, amb tot açò a les costelles, s'atreveixen a dir que Esquerra divideix el vot nacionalista. Quina barra! Esquerra ha estat i està pel pacte, un vertader pacte que siga un revulsiu per a aquest país moribund que és el nostre, no per a una "Unió Temporal d'Empreses" amb l'únic desig de que uns no es queden a les portes i de que els altres no arriben ni al rebedor. De moment, Esquerra és l'únic vot útil que por dir amb la veu ben alta que, per una banda mai durà al poder a la dreta i, per l'altra, que no depén de decisions preses a la Meseta; que, nosaltres, som l'esquerra Nacional valenciana, sense complexos i que, amb el suport de la gent, serem el revulsiu que el País Valencià necessita.

Josep Barberà

Secretari d'Organització d'Esquerra-Benicarló

DOCTOR CLIMENT

VACUNACIONS

En començar les campanyes de vacunació, el facultatiu ha hagut d'assistir a distintes empreses del polígon industrial i també a altres instal·lades en la carretera nacional 340.

En una d'aquestes ja li va cridar la atenció els rètols publicitaris que cridaven molt l'atenció i animaven al conductor a parar per veure quin material s'oferia. Però el doctor anava tranquil, ja que un conegut empresari de Benicarló li havia comentat que allí treballaven molt bé.

En entrar, el gerent va començar a cridar a tot el personal que curiosament tot eren fèmines perquè entraren al dispensari improvisat amb molta naturalitat i preparades per a la injecció del doctor Climent.

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat
K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.